

доц. д-р КИРИЛ ПАЛЕШУТСКИ

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ РИЛСКИ“ гр. БЛАГОЕВГРАД

КРИЗАТА, АКАША И БЪДЕЩЕТО
(Един нетрадиционен поглед към икономическата криза)

THE CRISIS, AKASHA AND THE FUTURE
(one non-traditional view on economical crisis)

Associate Prof. CYRIL PALESHUTSKI

SOUTHWEST UNIVERSITY “NEOFIT RILSKI”, BLAGOEVGRAD

Abstract: In this article we consider the problem of the economic crisis from the point of view of spiritual processes taking place in the contemporary world. We are trying to defend the thesis that the deep reason of the economic crisis is the degree of consciousness of the man of his own essence, which determines a long-lasting solution of the problem with the crises. At the very bottom of the crises there lies an imposed sample of behavior and consumption, which comes from an erroneous and fatal to the man's existence presumption that the man's essence is his body.

Key words: Crisis, Akasha, Hologram

Светът е в криза. Европа е в криза. България е в криза. Банална констатация, произтичаща от повърхностното разбиране за това, що е криза и какви са нейните дълбоки, недостатъчно проучени и в известна степен мистериозни корени. Който мисли, че онова, което е проява на кризата - спадащо потребление, растяща безработица, влошена стопанска конюнктура, фалити и пр.- е нейната действителна същност, може да продължи да живее по същия начин и да чака тя да отmine. Разбира се, че това ще се случи. Та кой не знае, че икономическите кризи имат цикличен характер? И така от криза към криза, от възход към възход, от илюзия към илюзия- такава е историята на “прогреса”, поне през последните два века, откакто има икономически кризи.

Обикновено всеки следващ “връх” на подема в икономиката е “по-висок” от предходния, което дава усещането, че обществото се развива и сме имали щастието да се родим в период на икономически “прогрес” и политическа “демокрация”. Да спиш винаги е по-лесно от това да си буден; да си заслепен от фалшивият блясък на изобилието и да считаеш, че това е “животът” – това е най-прекия път към това, да не живееш; да мислиш, че всяка икономическа криза е

нещо “лошо”, а подема в икономиката – “добро”, осигуряващо ни по-високо благосъстояние, означава, че си загубил основният ориентир, както по отношение на света, така и по отношение на собствения си живот.

Икономическите кризи са само повърхността на един процес, който има съвсем други и далеч по-дълбоки основания от това, което е видимо и осезаемо за повечето хора. Кризите – независимо как ги наричаме- винаги са отражение на степента на осъзнатост от страна на човека на собствената му същност. Никак не е случаен факта, че първата икономическа криза от 1825 г в Англия съвпада с периода на усилена индустриализация, особено изявена в областта на текстилната промишленост. Човекът във все по-голяма степен започва да разглежда себе си като икономически субект, а своят живот – като обусловен от степента, в която са задоволени материалните му потребности. Религията продължава да съществува, но нейната секуларизация набира скорост, обусловена от бързината, с която се развива техническият прогрес и съпътстващото го икономическо развитие.

Хората казват, че “каквото обичаш – в това се превръщаш”. Икономическото

развитие все повече превръща човека във вещь, в придатък към другите вещи-инструментите, технологическите линии, машините и пр. Дуалистичната природа на човека, неговото единство от дух и тяло, все повече се трансформира в едноизмерност, при което човека се отъждествява с неговото тяло. Вещ сред вещите, тяло сред другите тела – от тук насетне, съвсем логично, да живееш, означава да задоволяваш потребностите на онова, което си – тялото. Трябва да се бърза да си живее, защото щом си само тяло, то е очевидно, че смъртта е края на това, което си. Трябва да се улавя и да се използва всеки миг, защото след като липсва вечността, единственото, с което разполагаме е времето и нашето тяло. Какво иска последното? Храна, комфорт, удоволствия. Тези трите започват да определят вектора на икономическото развитие И тъй като потребностите винаги изпреварват способността на икономиката да ги задоволи, а човекът бърза да “живее”, той започва да го прави назаем. Нали времето е ограничено, а трябва да има нещо, което да предизвиква сетивата, създавайки с това илюзията за живот. Решението е намерено- щом няма вечност, а само ограничено време, ние ще го “удължим” като започнем да живеем интензивно, т.е ще потребяваме повече, отколкото ни позволяват доходите. Започва бясна и безумна надпревара за все по-нарастващи потребление. Не само отделният човек, цели общества и икономически общности, започват да живеят на кредит. Човекът се превръща в своеобразен Бог, който може да сътвори нещо от нищо. Фиктивни пари, зад които няма реално производство; кредитни инструменти, зад които стои богатство само на хартия; обезумели от алчност за по-високи печалби банки и не по-малко алчни за все по-нарастващо потребление техни клиенти; илюзия, че това може да продължава, ако не вечно, то поне, докато сме “живи”; бледи сенки, загубили всичко човешко, неспособни да погледнат поддалече от собственият си интерес; хора, на които ежедневно им се внушава от медиите, че тяхната ценност е свързана с това да бъдат потребители; политици,

които насаждат увереността, че всички трябва да имат еднакви права и са еднакво ценни – единствено като гласоподаватели. Сякаш да потребяваш и да гласуваш са двете неща, които изчерпват човешката същност.

Изводът е ясен; в основата на всички икономически и социално-политически кризи, лежат мощни духовни фактори или по-точно- дълбоката причина за съществуването на кризите е наложилият се модел на поведение и потребление, който изхожда от погрешната и фатална за човешкото съществуване презумпция, че същността на човека е неговото тяло.

На езика на древната индуска мъдрост, това се нарича невежество (*авидя*). То не е липса на интелигентност, а форма на заслепение, считащо, че човекът е материално, телесно, а не духовно същество. Именно невежеството е причина за егоизма, а неговите последици определят основните параметри на епохата, в което живеем. И това е обяснимо. Ако всеки от нас е обособено, физическо същество, то стremeжът на всеки един ще бъде преди всичко грижата за собственото благополучие, тъй като не се разбира – и това е същността на невежеството- всеобщата единност и “тъждественост” на всичко съществуващо, единство, обусловено от наличието на космически дух, който пронизва всичко налично и така го прави, от гледна точка на дълбоката му същност, еднакво.

Онова, което ни завещаха древните индийски риши, може да се синтезира в няколко изходни постулата. Давам си сметка, че става дума, за толкова всеобхватен проблем, че онова, с което мога да се задоволя е само тяхното изброяване.

1. Онова, което означаваме като Бог, е чисто съзнание, което пронизва всичко съществуващо, но степента на неговата чистота, “слизайки” от Бога до “безжизнения” камък намалява.

2. Не съществува нежива природа, а само различна степен на чистота на съзнанието, при което човекът- като възможност- е равностоен на онова, което наричаме Бог.

3. Хората са духовни същества, които се прераждат дотогава, докато степената на чистота на съзнанието им, получи достатъчна степен, която им дава "правото" да не напускат "оня свят", който се различава от "този свят" единствено по степената на вибрация на посоченото съзнание.

4. Смисълът на човешкият живот е човекът да се развива като духовно същество, като крайната цел на еволюцията е преодоляването на материалната форма на съществуване и връщането и към онова първоначално състояние, при което хората са били безтелесни, духовни същества.

5. Еволюцията има свои етапи, като най-важните от тях са с периодичност от 26 000 и 2 000 години. Понастоящем човечеството се намира в края на най-буздуховната ера (*кала юга*) и в началото на ерата на Водолея, заменяща тази на Рибите.

6 Съществува невидимо поле, наречено Акаша, в което се записват всички мисли, преживявания и действия на хората, през времето на всичките им превъплъщения на Земята. Акаша е една своеобразна космическа база данни, където е записано всичко, което е било и което ще бъде, като възможността на пророците, медиумите и ясновидците да знаят какво се е случило с даден човек и какво го очаква, е свързана със способността им да "четат" Акашовите записи

Всичко това, за рационално мислещият "цивилизован" човек изглежда прекалено налудничаво, за да е вярно. Как можем ние, модерните хора, да вярваме на индийските Упанишади – 108 шедьовъра на източната духовност, писани преди повече от 2500 г. от "нецивилизовани диваци"?

Ако има нещо, което наистина характеризира времето, в което живеем и го прави начало на една нова епоха, е именно факта, че през последните 30-40 години, маркиращи прехода от ерата на Рибите към тази на Водолея, всички посочени индуски тези са обект на сериозни научни изследвания. В САЩ в момента съществуват над 30 научни института, в някой от които работят

Нобелови лауреати, които се занимават - най-общо казано – с изследването на парапсихологическите феномени. Оказва се, че по време на социализма такива институти, естествено засекретени, са съществували в СССР. Разбира се, те продължават да работят и понастоящем.

По-важно е друго. Съществуват сериозни основания, да се твърди, че онова, което нарекохме постулати на индуската мъдрост, са реално съществуващи феномени. Конкретните резултати, в съвсем тезисен вид, съответно са;

1. Все повече се налага убедеността, че Бог не трябва да се разглежда в антропологичен смисъл като някакво човекоподобно същество, а като енерго-информационен феномен. В случая от решаващо значение са успехите на квантовата физика от последните 90 години.

2. Единството на всичко съществуващо е доказано чрез откриването през 1971 на холографията, като самата Вселена се оказва, че е една огромна холограма, в която всяка част съдържа в себе си цялото. На най-дълбинното ниво на реалността, всичко съществуващо е едно и също- чисто съзнание.

3. Изследванията на цяла плеяда учени и особено на американския психолог Стивенсън, практически доказаха, че прераждането е факт. Онова, което наричаме карма, трябва да бъде "изчистено" и това е условието за прекъсване на процеса на прераждане – това е експериментално доказан факт и той поставя основите на водещите направления в медицината и психотерапията.

4. Откриват се все повече археологически и исторически доказателства, че ние сме петата раса и че е съществувало време на високо развити цивилизации на Лемурийците и Атлантите, като реалният процес на развитие се извършва по пътя на инволюцията, т.е чрез движение от духа към материята. Човекът в началото е бил духовно, безтелесно същество и едва в прехода от втората към третата раса е започнал процеса на

“втвърдяване” на духа и придобиване на физическо тяло.

5. Съществуват множество цикли, които обуславят промените, настъпващи на Земята. Ние сме космически същества, подвластни на промените във Вселената; ние сме “гости”, дошли на Земята, с което ни са дава възможност да преодолеем своята телесност и да се върнем окончателно в своята “родина” – духовния свят.

6. САЩ не отричат, че съществува програма, която е обединила усилията на немалко учени и огромни финансови средства, с цел да се докаже експериментално съществуването на онова, което древните индуси наричат Акаша. Усилията са обусловени и от сантиментални съображения. Един от най-великите пророци на ХХ век, Едгар Кейси, наричан “спящия пророк”, е американец и което е по-важно- той предвижда, че ще дойде време, когато ще се създаде машина, можеща да “чете” Акашовите записи.

Посочих, че става дума за някаква форма на поле, като хипотезата, че това може да е именно онова единно поле, което не дава мира на физиците от Айнщан насам, звучи правдоподобно.

Защо е толкова важно да се открие начин за достъп до Акашовите записи, един достъп, който и сега е на разположение, но единствено на онези “посланици на отвъдното”, които наричаме ясновидци? Защото това е единствения начин съвременният човек да повярва в съществуването на нещо, което е невидимо. Съвременният човек вярва преди всичко на онова, може да види, макар че слуша радио и гледа телевизия, благодарение на нещо, което никога не е видял- вълни с различна честота. Точно за такива вълни става дума. От близо век знаем, че тъканта на Вселената, не са атомите и електроните, както продължават да твърдят учебниците по физика, а частици и вълни с различна честота на трептене. Именно този експериментално доказан факт дава надеждата, че е възможно да бъде изобретена машина, която да е способна да “улови” тези далеч по-високочестотни трептения, които

образуват тъканта на Акашовите записи. Принципно, няма никакви пречки, освен сегашното ни технологично равнище, за да може вероятното да стане действително

Читателят вероятно си задава въпроса, каква връзка има всичко това с проблема за кризите – били те икономически, социално-политически, културологически и пр. Връзката е очевидна за всеки, който е убеден, че под повърхността на всичко онова, което е видимо в свята, в който живеем, съществува нещо невидимо, нещо, което обозначаваме като Дух и което в крайна сметка определя същността на видимите процеси. Лично аз считам, че единственият начин човечеството да осъзнае погрешността на пътя, по който е поело и да преодолее посоченото невежество, е да му се предложи нещо, което да го убеди- вярата, оказва се, не е достатъчна за прагматично устроеният съвременен човек - по един емпиричен, експериментален начин за съществуването на духовния свят. Нашата пророчица Ванга също предсказа че след около 200 години, ще стане възможна комуникацията с “мъртвите”. Ако някой си каже, че това е без значение, защото след 200 г. той няма да е жив, значи нищо не е разбрал от текста досега.

Постигането на успех относно достъпа до Акашовите записи е единственото, което може да промени цялостно и категорично съществуващата днес парадигма относно характера на света в който живеем и мястото на човека в него. Нито моралните проповеди, нито богатството от множеството “изми”, които водят неизтощима борба за превъзходство и за налагане на своята “истина”, не са в състояние да променят човечеството. В този смисъл всички идеологически, политически, религиозни и културни противоборства са само “зальгалки”, които не променят нито на йота меркантилната и ужасяваща природа на съвременния човек. Никаква политическа форма, никакви идеи за социална справедливост, демокрация, открито общество и пр. не могат да променят живота на хората, преди да се осъзнае и експериментално да се докаже онова, което са ни завещали древните.

Трябва да признаем, че въпреки неоспоримите технически постижения през последните 2-3 века, ние, доколкото сме духовни същества, сме далеч в по-малка степен хора, от тези, които считаме за изостанали, защото са живели векове преди нас.

По силата на една парадоксална диалектика, съвременната наука, въоръжена с непостижими за древните, технически средства, открива онова, което интуитивно са знаели древните хора и което експериментално е било ежедневно потвърждавано най-вече посредством йогистките практики – ние сме духовни същества с огромни възможности, свързани с факата, че можем да отворим вътрешните си сетива и да разберем, че животът ни е функция на степента на разширяване на съзнанието ни, процес, който ни прави сходни и сродни с Бога.

Някои може да си помислят, че разкриването на Акашовите записи, ще предизвика невъобразим хаос и стремеж към отмъщение – нали ще знаем, кой в предишните ни животи е бил наш враг. Опитите с регресивна хипноза, които се провеждат повече от 100 години, показват точно обратното- когато се разкрие един такъв “враг” от предишните ни животи, с което и се обяснява понякога необяснимата неприязън към хора, които в този живот не са ни сторили нищо лошо, та когато се разкрие персонално “врага”, това води до мощен терапевтичен ефект, а не до желание за отмъщение.

Трябва да успокоим и немалката плеяда от онази корумпирана “социална измет”, която прави тукашния ни живот още по-непоносим. Вярно е, че онова, което казва Иисус, за когото има предостатъчно доказателства, че последните 18 години от живота е прекарал при същите тези

индуски риши, някога ще се случи, “понеже няма нищо тайно, което да не стане явно; и нищо не е станало, за да бъде скрито, но за да излезе наяве” (Марка 4:22) Не може да има скрито престъпление, защото не може да има действие и помисъл, които да не са записани в Акашовите записи. Когато те бъдат разкрити, едва ли ще се стигне до някакво световно законодателство, което да търси отговорност за станалите явни престъпления. Наказанието идва от другаде. Няма нито ад, нито рай, но всяко действие, което е предизвикало страдание у друго живо същество, се изживява от извършилият го в момента, когато навлезе в прословутия тунел, който е прехода от този свят към другия, към родината от която временно сме се откъснали. Но затова, може би ще поговорим следващия път.

Важно е да се осъзнае посочената връзка между духовното състояние на човечеството и проявилите се, като следствие от това икономически и всякакви други кризи. Ако не променим корена на процеса, дали кризата ще бъде по-лека или по-дълбока, дали ще продължи една или три години - всичко това са само случайни параметри на кризата, които могат да служат единствено за “храна” на дълбокомислени икономически и политически анализи на мастити и не толкова мастити изследователи. В определена степен, без да се изпада в цинизъм, не е лишено от логика едно пожелание, сегашната криза да бъде толкова опустошителна, че да има поне мъничък шанс, човечеството да осъзнае дълбочината на блатото, в което се намира и в което, поради факта, че всички жаби си приличат и крякат почти еднакво, се възприема като кристално чисто езеро.